

Underbilag 2.Oversættelse fra Russisk.

„Pravda“, den 11. December 1936

Om Lægekontrol med Svangerskabsafbrydelser.

Interview med Folkekommissær for S. S. S. R. Sundhedsvæsen G. N. Kaminsky.

Som bekendt gøres der i den af Centraleksekutivkomiteen og Folkekommissærernes Raad for S. S. S. R. under 27. Juni 1936 udstedte Forordning, der forbyder Svangerskabsafbrydelse, en Undtagelse for de Tilfælde, hvor „Fortsættelsen af Svangerskabet bringer den svangre Kvindes Liv i Fare eller truer hendes Helbred med alvorlig Skade, samt naar en alvorlig Sygdom hos Forældrene kan nedarves“.

For at fjerne enhver Mulighed for vilkaarlige Fortolkninger af denne overordentlig vigtige Anvisning i Loven har S. S. S. R. Folkekommissariatet for Sundhedsvæsen med Deltagelse af kompetente Specialister udarbejdet de medicinske Indikationer, som gør Svangerskabsafbrydelse tilladelig som en medicinsk nødvendig Operation. De medicinske Indikationer er angivet i Form af en Liste over de nøjagtige Lægediagnoser og omfatter 15 alvorlige Sygdomme. Til disse hører kroniske organiske Hjerte-, Nyre- og Leverlidelser samt saadanne Sygdomme som de „aabne“ Former af Tuberkulose hos den svangre Kvinde, Kræft, Epilepsi m. fl.

Disse medicinske Indikationer samt Reglerne for Behandling af Andragender om Svangerskabsafbrydelse er blevet bekræftet af Folkekommissærernes Raad for S. S. S. R. Al fremtidig Lægepraksis skal ved Undersøgelse af Sager vedrørende Svangerskabsafbrydelse foregaa i nøje Overensstemmelse med disse Regler.

Tilstedeværelsen af den Sygdom, der er Grundlag for Svangerskabsafbrydelsen, skal i hvert enkelt Tilfælde bekræftes af en Kommission paa 3 Læger. Saadanne Kommissioner organiseres ved Kvindekonsultationerne i Byerne og Distriktscenterne og autoriseres af S. S. S. R. Folkekommissariat for Sundhedsvæsen. Deres Arbejde ledes af Centralkommissioner, som skal organiseres i hvert Distrikt, Omraade og autonome Republik.

Lægekommissionen skal inden for en Frist paa højst 5 Dage behandle Andragender om Tilladelse til Svangerskabsafbrydelse. Hvis det ikke er muligt i Ambulatoriet at komme til en Slutning med Hensyn til Karakteren af den svangre Kvindes Sygdom, skal Lægekommissionen henvise hende til et Hospital eller en Klinik for detailleret Undersøgelse.

Tilladelsen til Svangerskabsafbrydelse skal i hvert enkelt Tilfælde udstedes ved et særligt Dokument med Angivelse af den nøjagtige Diagnose og de objektive Data, der bekræfter denne Diagnose. Naar der ikke forelægges et saadant Dokument, har intet Hospital eller Klinik Ret til at foretage Svangerskabsafbrydelse.

Svangerskabsafbrydelse foretages mod Betaling. Betalingens Størrelse fastsættes af de republikanske Folkekommissariater for Sundhedsvæsen efter Omkostningerne ved Operationen og Patientens Hospitalsophold.

De sovjetiske Læger skal være fuldt ud klar over, at Regeringens Forordning af 27. Juni 1936, som forbyder Svangerskabsafbrydelse, er dikteret af en dyb Omsorg for Kvindens Helbred og kræver de mest aktive og vedvarende Bestræbelser for at udrydde dette Levn fra Fortiden. For Krænkelse af denne Forordning samt for Misbrug af Bestemmelsen om medicinske Indikationer for Svangerskabsafbrydelse vil Lægerne blive draget til strafferetligt Ansvar.